

РЕШЕНИЕ

№ 851

гр. София, 10.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 13.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Мария Бойкинова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9954** по описа за **2022** година докладвано от съдия Деница Митрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно процесуалния кодекс във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по повод касационна жалба вх. № 39104 от 01.11.2022 г. по описа на Административен съд – София град /АССГ/ и вх. № 186150 от 07.09.2022 г. по описа на Софийски районен съд /СРС/, подадена от ТД на НАП С., отдел „Обжалване“, чрез старши юрисконсулт П. Г. против Решение № 3182 от 19.08.2022 г., постановено по НАХД № 17841/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136 състав, с което е отменено Наказателно постановление /НП/ № 594718-F594425/20.08.2021г., издадено от началник отдел „Оперативни дейности“-С. в Централно управление на Национална агенция за приходите /НАП/, с което на „ОЛЯ 1999“ ООД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение по чл.118, ал.1 от ЗДДС.

С депозираната жалба се навеждат доводи, че решението е неправилно, постановено в противоречие с материалния закон. Касаторът счита, че при издаването на НП са спазени изцяло процесуалноправните разпоредби на ЗАНН, не са допуснати съществени нарушения. Оспорват се изводите на районния съд, че констатираното нарушение представлява маловажен случай. Моли съда за отмяна на оспореното съдебно решение, а отмененото с него НП да бъде потвърдено. Претендира се

юрисконсултско възнаграждение, а в случай, че ответника направи искане за присъждане на адвокатско възнаграждение, прави възражение за прекомерност.

В съдебно заседание касаторът – Началник отдел „Оперативни дейности“ С., ЦУ на НАП, редовно призован, се представлява от юрк. Г., който поддържа касационната жалба и претендира юрисконсултско възнаграждение за двете инстанции.

Ответникът по касационната жалба - „ОЛЯ 1999” ООД, редовно призован, не се представлява.

Представителят на Софийска градска прокуратура, прокурор М., изразява становище за основателност на жалбата.

Административен съд София – град, 18 касационен състав, след като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима. Подадена в преклузивния срок по чл. 211, ал. 1 от АПК, вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, от надлежна страна по чл. 210, ал. 1 от АПК, срещу подлежащо на оспорване по чл. 208 от АПК съдебно решение. Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

От фактическа страна е установено, че на 22.02.2021г., около 10:59 часа служители на НАП, сред които и свидетелите Б. И. и И. И. извършили проверка в обект, стопанисван от „ОЛЯ 1999” ООД –ученически бюфет, находящ се в [населено място], [улица] - 32 СОУ. Проверяващите установили, че на 24.09.2020 г. била извършена продажба на 5 броя купони за столово хранене на ученици и това били купони за обяд за периода 28.09.2020 г. - 02.10.2020 г. на обща стойност 17,50 лева, при което било прието плащане за сметка от „ОЛЯ 1999” ООД, но не била издадена фискална касова бележка от монтирано в обекта, стопанисван от дружеството, фискално устройство, или бележка от кочан с ръчни касови бележки. Видно от Уведомление № 853/26.04.2022г. от Н. К. К. – К. – Директор на 32 СУЧИЕ „Св. К. О.“, където се помещавал проверявания обект, през учебната 2020- 2021г., в условията на COVID-19, в т. 6 от раздел „Мерки за спазване на дистанция между паралелките в 32 СУЧИЕ“ е записано, че е забранено влизането на външни лица в сградата и в двора на училището.

За констатираното, свидетелят Б. И. съставил АУАН, въз основа на който било издадено процесното НП.

За да отмени НП, СРС е приел, че при ангажиране отговорност на нарушителя са допуснати съществени процесуални нарушения – АУАН не съдържа надлежно описание на нарушението, съгласно изискването на чл. 42, т. 4 от ЗАНН и не са посочени обстоятелствата, при които е извършено. Прието е още, че в акта неясно е посочена датата на извършване на нарушението, тъй като е записано „ на датата 24.09.2020 г. или на 25.09.2020 г.“, а в НП като дата на извършване на нарушението е записана единствено датата „24.09.2020 г.“. Наред с посочените нарушения, съдът е достигнал до извод, че са налице предпоставки, които да обосноват извод, че извършеното нарушение представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Решението на районния съд е неправилно.

На първо място настоящата съдебна инстанция счита, че не е налице съществено процесуално нарушение, което да представлява самостоятелно основание за отмяна на процесното НП. НП в максимална точност конкретизира нарушението и подвеждането му под съответната санкционна норма, като следва да се има предвид,

че постановление се издава и когато е допусната неточност в акта, стига нарушението и нарушителя да са безспорни, съгласно чл. 53, ал.2 от ЗАНН, както е и в настоящия случай. Действително в АУАН е записано, че нарушението е извършено на 24.09.2020 г. или на 25.09.2020 г., тъй като в приложения към административнонаказателната преписка КЛЕН са изследвани и двете дати. От него се установява по безспорен начин, че няма посочени постъпления от продажба на купони за столово хранене в размер на 17,50 лв. и съответно издадени фискални бонове от регистрирано в обекта фискално устройство. Наказващият орган в НП ясно е посочил датата, мястото и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, а именно 24.09.2020 г., което напълно кореспондира с писмените обясненията, дадените от управителя на дружеството, поради което неправилно СРС е приел, че е налице толкова съществен порок, който да обоснове отменително основание.

На следващо място незаконосъобразно съдът е приложил нормата на чл. 28 от ЗАНН, тъй като случаят не разкрива белезите на маловажност по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. От описаната в обжалваното решение фактическа обстановка се установява, че не са издадени фискални бонове за сумата от 17,50 лв. Следва да бъде посочено, че ниската стойност на продажбата не може да обуслови маловажност на случая, макар и нарушението да е извършено за първи път и тези обстоятелства правилно да са били взети предвид при определяне на санкцията към предвидения в закона минимум.

Районният съд е приел, че доколкото е била налице забрана за допускане на външни лица в сградата и в двора на училището и се е налагало купоните да бъдат продавани на родителите извън сградата, то било налице затруднение за активиране на фискалното устройство и незабавно предоставяне на касова бележка при закупуване на купони. Фактът, че нарушението е извършено в условията на епидемична обстановка, която е налагала различна организация на търговската дейност на дружеството, категорично не може да се приеме, че представлява смекчаващо отговорността обстоятелство. Още повече, че в случая се касае за нарушение, което засяга правилното и ефективно функциониране на фискалната политика на държавата, поради което не може да бъде прието за маловажно нарушение. В настоящия спор извършването на деянието води до осъществяване състава на нарушението, без да се изисква настъпване на определен противоположен резултат. ЗДДС и актовете по неговото прилагане определят наказания за нарушения с висока степен на обществена опасност, тъй като съставомерните деяния се осъществяват с цел реализиране на неотчетени печалби, следователно – неизплащане на дължимия ДДС.

Фактът, че нарушението е извършено за първи път е взето предвид при определяне на наказанието. След като нарушението е доказано по несъмнен начин и участието на нарушителя в него, съвсем законосъобразно наказващият орган е ангажирал административнонаказателната отговорност на нарушителя и е наложил санкция в предвидения по чл. 185, ал. 1 от ЗДДС минимум – 500 лв. Така определената санкция е справедлива и съответна и ще допринесе за постигане целите на наказанието, взирани в чл.12 от ЗАНН.

Ето защо, касационната инстанция намира, че като е приложил разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН и е отменил оспореното наказателно постановление, районният съд е проявил неоправдано снизхождение. Поради това, обжалваното решение следва да бъде отменено, като вместо се постанови друго, с което се потвърди процесното наказателно постановление.

При този изход на спора на ответника се дължат разноски на основание чл. 63д, ал. 5

във връзка ал. 4 от ЗАНН, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ, в размер на по 80 лв. за всяка инстанция или общо 160,00 лева.

Предвид тези съображения, Административен съд София-град, 18 касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 3182 от 19.08.2022 г., постановено по НАХД № 17841/2021 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 136 състав и вместо него ПОСТАНОВЯВА:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 594718-F594425 от 20.08.2021 г., издадено от началник на отдел „Оперативни дейности“ ”-С. в Централно управление на Национална агенция за приходите /НАП/, с което на „ОЛЯ 1999” ООД е наложена имуществена санкция в размер на 500 лева за нарушение по чл.118, ал.1 от ЗДДС.

ОСЪЖДА „ОЛЯ 1999” ООД, ЕИК[ЕИК] да заплати на Националната агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 160 /сто и шестдесет/ лв.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване или протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.